

Jerzy Bańkowski

1928–2011

Jerzy Bańkowski urodził się 10 stycznia 1928 roku w Poznaniu. Okres jego dzieciństwa i młodości przypadł na trudne lata okupacji hitlerowskiej. W 1943 roku rozpoczął naukę zawodu ślusarza maszynowego, a następnie ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodową o profilu mechanicznym. Równolegle, pracując, podjął naukę w Wieczorowym Gimnazjum i Liceum dla Dorosłych w Poznaniu. Po wyzwoleniu kontynuował edukację w Średniej Szkole Zawodowej w Poznaniu, którą ukończył 30 lipca 1946 roku. Później, już w czasie pracy zawodowej, uczęszczał do Technikum Mechaniczno-Elektrycznego dla pracujących. Jego pierwszą pracą w latach 1946-1952 było zatrudnienie w charakterze robotnika w Warsztatach Głównych PKP I klasy w Poznaniu.

Od 1 marca 1953 roku aż do 20 maja 1991 roku związany był z naszą Uczelnią, gdzie zatrudniony był jako laborant, technik i robotnik. Choć formalnie należał do zespołu Zakładu Analizy Instrumentalnej, w praktyce pracował na rzecz całego Instytutu, a później Wydziału Towaroznawstwa. Dbał o obsługę techniczną, konserwację, regulację i naprawy aparatury.

Pan Jerzy Bańkowski przez kilkadziesiąt lat z oddaniem zajmował się serwisem i konserwacją aparatury wykorzystywanej w pracy naukowej i dydaktycznej. Był prawdziwą „złotą rączką", nie istniało dla niego urządzenie, którego nie potrafiłby naprawić czy uruchomić. Dzięki Jego pracy i zaangażowaniu możliwe było sprawne prowadzenie zajęć dydaktycznych. W razie problemów pracownicy zawsze mogli liczyć na Jego życzliwą pomoc i fachowe wsparcie. Wraz z profesorem Jackiem Koziołem konstruował i modyfikował unikatowe w tamtych czasach przyrządy badawcze. To właśnie dzięki temu możliwe było prowadzenie badań na wysokim poziomie, a laboratoria Wydziału Towaroznawstwa słynęły w środowisku z nowoczesnego, dobrze utrzymanego sprzętu, z którego korzystali nie tylko pracownicy, ale także naukowcy z innych ośrodków. Za swoją sumienną pracę i zaangażowanie został odznaczony m.in. Odznaką Honorową Miasta Poznania oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Jerzy Bańkowski, zawsze życzliwy, pomocny i skromny, pozostanie w pamięci jako człowiek niezwykle utalentowany, rzetelny i oddany swojej pracy oraz ludziom, z którymi ją dzielił.

Zmarł 9 kwietnia 2011 roku.

Ewa Sikorska